

se, der blev dækket ind, i stedet for at der ingen grænse er.

Vi aner jo i virkeligheden ikke, hvilke bomber der ligger ude i det finansielle system, og hvor mange milliarder det er, skatteyderne lige pludselig kan komme til at hænge på med det forslag, vi vedtager i dag. Det er jo det, der er problemet. Det er jo en blankocheck, der udskrives, som vi ikke ved hvad kommer til at koste, og det kan jeg ikke forstå at SF bare står og smiler over.

Så er det jo ikke korrekt, at vi ikke vil gøre noget. Vi har haft en lang række konkrete forslag til, hvad man kan gøre. Men det, vi kan konstatere, er, at det, man prøver at vedtage i dag og i morgen tidlig, jo i hvert fald indtil videre har vist sig ikke at virke. Jeg kan ikke forstå, at man er så stolt over det, man er ved at køre igennem her. Der er jo ikke noget, der tyder på, at det kommer til at virke.

Vi kommer med nogle forslag, vi regner med kan virke.

Kl. 10:32

Formanden:

Ja tak. Så er det hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Kl. 10:32

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Hr. Frank Aaen og jeg er jo enige, for selvfølgelig er det grundlæggende en skandale, at det er nødvendigt at gribe ind, og at det de facto nærmest er nødvendigt at nationalisere bankerne og holde hånden under de onde spekulanter osv. osv., men en ting er idealisme, en anden ting er virkelighed. Virkeligheden er jo den, at det er nødvendigt at gribe ind på nuværende tidspunkt, og der er ingen vej udenom. Det er en bunden opgave, og derfor bakker Liberal Alliance selvfølgelig også op om det initiativ, som regeringen har taget, og den aftale, som er blevet indgået.

Det afgørende spørgsmål er så, om det her kommer til at virke. Det kan man jo diskutere frem og tilbage. Hr. Frank Aaen har også selv været inde på, om det er eller ikke er Folketingets skyld, hvordan kurserne står på mandag. Det får vi nok aldrig en afklaring på. Jeg tror derimod, at noget afgørende kommer til at foregå i weekenden, i forhold til om verden som sådan kan samles om en indsats, som for alvor vil gøre, at vi kommer foran markedet og får rettet op på utrygheden og får sikret interbankhandelen. Men det vil jo vise sig i løbet af weekenden.

Derefter kommer den næste fase, nemlig hvordan vi sikrer gennemsigtigheden fremover, og den fase synes jeg også det er meget væsentligt at vi har fokus på. For det kan jo ikke være rigtigt – og det er jo sådan set der, hvor hr. Frank Aaen har en pointe, og der tror jeg sådan set vi alle sammen herinde er enige – at man som kunde skal kunne undskyldte sig med, at man ikke forstår, hvad banken siger, og så bare få sikret sine penge af staten. Det duer ikke, for så er det jo, at svage sjæle fristes over evne til at drive en højrisikabel forretning. Staten redder jo alligevel ikke kunderne generelt, når det går galt, for når murermesteren går ned, jamen så er det jo ikke staten, der kommer og redder ham og reder trådene ud. Sådan er det ikke, men sådan vil det bare være i det her tilfælde, fordi der er så enormt store interesser på spil.

Så spørgsmålet er: Hvordan sikres det, at der kommer et ansvar ind i det her system? Det må være det, der er udgangspunktet for den næste fase. Hvordan skaber vi en forudsætning for, at man kan tage det ansvar?

Det gør vi ved, tror jeg, at vi forlanger af bankerne, at de har en meget klar varedeklaration af deres forskellige tilbud, f.eks. en klar information om, at banken har en god spredning af risici på udlån, eller om, at den har placeret risici meget koncentreret i en bestemt sektor, hvilket bl.a. er en del af hovedproblemet for de banker, som har været overeksponeret inden for ejendomssektoren. Man kunne forestille sig, at der opstilles nogle målbare risikoparametre, f.eks. solvens, indlånsunderskud eller -overskud, likviditetssituationen, credit rating osv., og uddeles en slags karakter, afhængigt af hvordan man klarer sig på disse parametre, altså en form for smiley-ordning. Ved klare interessekonflikter kunne der sammen med sektoren laves simple og klare dokumenter om essensen af konflikten, som kunden kunne forstå og underskrive, f.eks. ved salg af egne aktier eller egne investeringsprodukter.

Min påstand er altså, at man bør sigte efter at få en større gennemsigtighed i systemet, og at man dermed giver bankerne et stærkt incitament til at opføre sig ansvarligt og kunderne en mulighed for at vælge mellem livrem og seler med lav rente og risiko med høj rente. Der er masser af muligheder at tage fat på, og vi bør fokusere på dem, når vi kommer forbi den akutte krise. Der er behov for, at Folketinget står sammen og samlet bakker op om det initiativ, der er taget, og for, at vi alle sammen håber det bedste,